

רענא

מסורת הש"ס

(א) לעיל מו. נב: לקמן נט.
(ב) לעיל טו. ג: רש"א מ"ו.

(א) בסשנה שאניי לזכל
מלל וק כלל העמוד:
(ב) רש"י ד"ה מותר
וזה"ל עד הפסח הס"ד
וזה"ל עד אסור לאכול
ולתקנות אתר הפסח
אפילו אחר הפסח וכו' מכל
מה ששטה:

[illegible]

שכר משה יריה הואיל ואמר עלי
אסור בחילופיהן וכו' אבל כי אמר
שאיני טועם משמע מהן גופן איני
טועם הלקח מומר בחילופיהם
ויבדלוהו אס וזרעו ואמחו: **שם**
עושה איני אוכל עד הפסח. דאמר
הרי קונם עלי מה שאת עושה שאיני
אוכל ממעשה דריך עד הפסח או שאמר
אסור שאת עושה שאיני מתקנה מכל
ומלאכה עד הפסח: **מוסר לאמר**
הפסח. שהרי לא נדר מכל מה
שתעשה חלל עד הפסח (ו): **אפי' אסור**
הפסח אסור. לאכול ולהתקנות מכל
הפסח לעולם שהרי לא קנצו בו זמן:
היה עומד בחדר ואמר קונם שאת
נגיתם לי עד הפסח אם תלמי לבית
אביך מנעבשי עד התה הלאה לפני
הפסח אסורה בהגאחו עד הפסח:
הלכה

ובגידוליהן דמו לאו דוקא באומר אלן דבכל איסורי האלה נמי אסורי
הטורד דוקא משמע דאלו לאו דוקא דהוא הדין באומר בכלל דהא רמי
אלו דוקא ואסילו יומא טעמא משום דחליפיהן בגידוליהן דמו משום
אלו ואומרי פסקו ותי אסור בחליפיהן ובגידוליהן אפילו החליפין
כשהחליפין אחר לא אסורי ורמי בר חמא לעיל הכי קאמר פשיטא לי
אלא מיהא לא מיעבינא לי החליפין הוא אי ממסרי חליפין דוקא
כשהחליפין אחר או לנמא נהי דנשהחליפין אחר אסורי דוקא משום
דדמו לא שגא טורד וי"ש מורד ודקמי מנא אלו משום החליפין אחר
ומזה למעלה (ג:) **שאי אכול שאני טועם מותר בחליפיהן ובגידוליהן**
בחליפיהן ובגידוליהן דהא כי אכל חליפין וגידולין לא טעים הנה כי
גידולי גידולין אסורין. אכולה ממני קאי. וה"ק מאי דלמרי בראש
ההוא מילי דבדר שזרע בלה דכבי האי גוונא נהי דבגידולין אסורין מימי
לא גריעי גידולין מחליפיהן דחליפין נמי אש"י דליח כון מדי ממאי דלא
שזרע בלה כחליפין דמו כי היכי דחליפין חליפין מותרין כדמוכח לעיל
שזרע ומש"ה קמי ובגידוליהן דמשמע אכל גידולי גידולין אי משום ד
חליפין זרעו בלה הכי בגידולי גידולין הללו מעובר בכן מן האסורי הראש
שיש לו מתירין אפילו באכל לא בטיל (יב"ה ג:) **האומר לאשמו קונם מע**
האומר לאשמו קונם מע של פלוני כי הכא ירעד מעשה די אשמו כאומר אלו דמי ומת
האומר לאשמו קונם מע באומר קונם דיך למעשה"ה אי נמי מעשה די
"ל דלא מחסר אלא כנגד מעשה דיך שם אשמו טחנה וטחנה וטחנה וטחנה
שאי אכול שאני טועם מותר בחליפיהן ובגידוליהן דהא רמי נמי
דאסיק דבוריה שאני אכול שאני טועם מותר בחליפיהן ובגידוליהן דהא
אכול שאני טועם מותר בחליפיהן ובגידוליהן דשאני אכול שאני טועם
תלמודה שרי כהו כי אחר אלו משום דבחליפין וגידולין ליכא
לגדשהו שרי אמר. והיינו דתוהב דהא שאני אכול דמי ממני טפי מאשמו
בפרק הטרד מן המבושל (ועיל דף ג:) צעי למפסג צעין דשאני מאשמו
אסור ואם אימא דשאני אכול דרישא קאי אלוהי הכי פשעינן מינינא
דלא הפסח וכו' מותר לאכול ולהתכססו לאחר הפסח. דלא מפקקי
דאי הכי הוה ליה ליתמר שטח עושה עד הפסח איני אשמו דקדמתי
שטח נהימי לו עד הפסח וכו'. קח ממני פרישאל ליה לעיל בפרק

הסמך: שאם נהנית י"י עד הסכמה אם תלבי לבית אבך עד הנה. עומד כחודש אחד לפני

האלו על קונם הן על
בחילותיהן ובגידוליהן
שאינו טועם מותר
בדבר שזרעו בלה
כלה אפילו גידולי
לאשתו קונם מעשה
ל פי קונם הן לפי
דוליהן שאני אוכל
בחילותיהן ובגידוליהן
כל דבר שאין זרעו
דולין אסורין וישאת
הפסח שאת עושה
עשתה לפני הפסח
ת אחר הפסח שאת
אוכל וישאת עושה
ה עשתה לפני הפסח
עדה הפסח אם הולכת
בהנאות עד הפסח
לאחר

יצחק וכו' (להאי או דלמא) דללו לאו דוקא כי ניתא נמי דמשום כוונת
 ר' חמא לא אסתפק באלו אי דוקא אי לאו דוקא יס' כי לומר דלעולם
 יהוה טעמא לאו קני אלא אסרן על ההמחלף עמיו אבל אסרן לאחר
 ההוא (איסורא על כרחא משום אלו הוא דהא חלופי איסורי) לאחר
 כשהחליפין אחר משום אלו מתסר הלכך דוקא נודר אסור אבל מודר
 איסוס אלו דנימא דדוקא גני נודר אבל מודר לא כי היכי דאמר
 כי כשהחליפין הוא לא לא ירד אלו דעטמא משום חילופיין כגידולין
 וקטע יס' דנללו אלו לא מתסר בחילופיין. כן נראה לי וברך כחצת
 דנרי דשאי אורכ שאני טועם מפשי איסורא אפי' הכי לא מיתסר
 דיות דאסר עליה: בדבר שזרעו כלה אבל דבר שאין וזרעו כלה אפי'
 וד' בגידולין דמשמע דוקא בגידולין מתסר אבל בגידולי גידולין
 שר' דאע"י דליכא ממי ממאי דאסר בגידולין דהא וזרעו כלה אפי' הכי
 עליה אפי' הכי אסורי ממי בגידולי גידולין דר' יצחק בגידולין דבדר
 כשהואספין (מ) גבי מכר וקדש בדמיה מקודשת ה"ג גידולי גידולין
 יר' דבדר שזרעו כלה. וכן נמי סופא דשאי אורכ שאני טועם מותר
 ה' בין גרסא א' כי כסיפא אפילו גידולי גידולין אסורים משום דבין
 וזרעו לאו כהו דבר שיש לו ממין כדלמחר בגמרא (נ) וכל דבר
 ש' יד' ע"י וכו' לא אסור בחילופיין ובגידולין. אשמועין כרומא דמיחא
 ד בחילופיין ובגידולין. ולא תקשי לך מעשה ידיה דבר שאין בו ממש
 חמו לאחר שמעשה דבר שיש בו ממש הוא. מיהו כתב הרב רבי יונה
 ורה לחם להיות מעות כנגד טעמיה ופייה שלה ודנכר חטים שלו:
 אשמועין כרומא טפי ממחתינא קמייה דלע"י דלמחר אלו כיון
 מעשה ידי אשמו כאלו דמי ודנתיבנא ואפילו הכי קמי עלה שאני
 אלא מקטמיה דלא מפשי איסורא לגבי חליפין וגידולין כי לא אמר אלו
 עתמא דאיסורא הלכך כי אסורי דבריה שאני אורכ שאני טועם
 אורכ דמתי' קמייה דלמחר אורכ דירשא לא קאי אאלו ודאי' לדבר
 דוק דמתי' מותר בחילופיין ובגידולין דמשמע ה' ביזא' מן
 שאני דלא דאמר אלו אלא ודאי כדלמתי' : **שם עושה איני אורכ**
 דלמא עד הפסח קאי על שאת עושה ואיני אורכ לעולם קאמר
 סיפא ומדלא קאמר הכי משמע דעד הפסח אסריה לא (מנ) :
 לו מותרין (דף טו.) לרב יהודה כדלית אלו ולרב נחמן כדלית ליה:

הספקה ואמר קונס שלא תהא נהנית לי עד הספקה אם תלכי לבית אביך מעכשיו ועד החג
הח בלומר אם תלכי לבית אביה:

כר א מ"י ס"ה מהל'
גדרים הל' יג טו"ש
י"ד סימן רנ"ט ספ"א:
ב"ה ב מ"י ש"ס הל' יד
טו"ש"ס ש"ס ס"ה:
ב"ו ב מ"י ש"ס הל' טו
טו"ש"ס ש"ס ס"ה ג:
ב"ז ד (מ"י) פ"י מהל'
גדרים הל' י"ב (י)
טו"ש"ס י"ד סימן רכ ספ"א
ה"א:
ב"ח ה מ"י ש"ס הל' יג
טו"ש"ס ש"ס ספ"א
כ"ז:

קונם הן לפי א
קונם הן על פי
אסור בחילופיהן אס
נחלפנו כפירות אחרות
ידבר שלא על לשון
הוא וברדיליהן שנטע
והגדילן (רע"ז ח.) שאת
הפסוק ילי עד הפסוק א
חלכי לבית אביך עד
הוצא. כגון קחא בלד
קונם קונם קחא הלמי
עלן מאלל ומשקע עד
הפסוק אס חלכי לבית אביך
מחלן עד הוצא עד סוטה
(רע"ז ח.)

[illegible]